

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

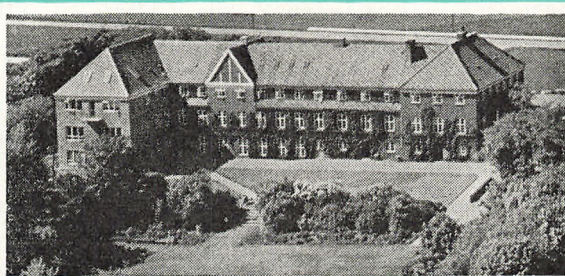
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejd!

Fra Nr. Nissum Højskole

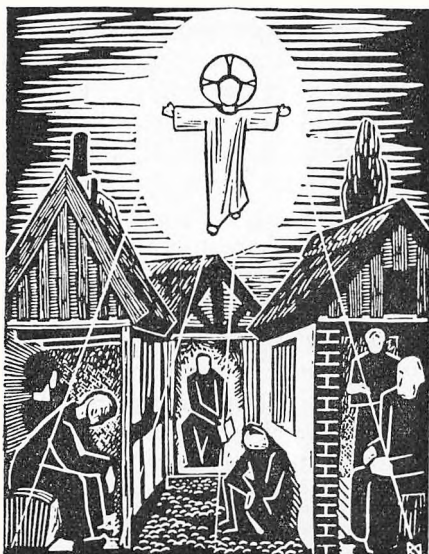
12 December 1964 56. årgang

Det inderste i julen

Du skal kalde hans navn Jesus,
for han skal frelse sit folk fra
dets synder. Math. 1, 25.

Julens ydre oplever alle, mere eller mindre strålende og under højst forskellige vilkår. Julen bliver i Danmark markeret på en eller anden måde for de fleste. Mon der findes nogen, som juleaftensdag ikke ved, at det er juleaften, når vi et øjeblik ser bort fra dem, hvis forstand er formørket? — Næppe! Har man det godt, vil man sætte pris på den fest, der kan skabes med materielle goder og ved samvær med mennesker, man er knyttet til med blodets eller venskabetets bånd. Er man alene, har man det svært, tænker man måske: „Det bliver ikke jul for mig i år“. I begge tilfælde: Julen passerer forbi, den varer juleaften og to fridage. Det er julens ydre.

Vi kommer jul nærmere, når vi besinder os på det, man kalder julens arv. Der knytter sig noget til julen, der hænger sammen med oplevelser i hjem og kirke. Digtere har givet udtryk for det. Grundtvig synger: Mens som barn på landet, jeg var hjemme,

En rigtig god og glædelig jul – trods alt – og et nåderigt nytår
ønsker vi alle vore læsere
med tak for alle rige minder i året – og årene – der gik

OS ALLE PÅ SKOLEN

julemorgen var mit himmerig, der den meldte mig med englestemme, kimed klart den store glæde ind. Fortidens, barndommens oplevelser er blevet en indre arv, som er uafhængig af tidens omskiftelser. Der er en bevidsthed om at blive båret af en åndelig overlevering. Der er værdier i et folks liv, som ingen kan tage fra én. Der er noget, mennesker hegner om, og som man tager frem om julen. Man anerkender arven.

Vi kommer jul nærmere, når vi besinder os på julens arv, men julen med det, den står for, kommer os nær, kommer os ved, når det lyder til én ganske personligt: Du skal kalde hans navn Jesus, for han skal frelse sit folk fra dets synder. Det er ikke bare et ord til Josef, men et ord til dig, til mig, til enhver, der hører det, læser det.

Frelse fra synd, det er det inderste i julen. Gud vender sig derhen, hvor mennesker plejer at vende sig bort, hen til det, som vi plejer at dække over, pynte på og undskylde. „Det skal han tage sig af“, siger Gud. „Det skal han tage sig af“, siger det menneske, som stammer på frelsernavnet.

„I det frelsernavn hernede er et fristed underfuldt, fra al synd og fra Guds vrede, fra al sjælens tørst og sult.“

Sådan trænger julens evangelium igennem alle mure, mure af udvendighed og stirren på forhold og vilkår, mure af arv og tradition, trænger ind i menneskets hjerte, så julen bliver begyndelsen til påskens sejr og pinsens glæde.

„Eder er i dag en Frelser født!“
O. Gud ske lov!

E. Mejdahl.

Snart
har vi
JUL
igen

Mens dette skrives, er de allerede begyndt, de mange forberedelser, som traditionsmæssigt hører med til DANSK JUL. Ja, endog det første svage snedrys er hilst velkommen af jublende barnestemmer, hvis indehavere i dette fine hvide snedrys så en forjættelse af hvid jul og kælketure med mere.

Når linierne læses, er vi et godt stykke længere fremme med forberedelserne, og lad os dog kun glæde os i dem. Ingen af os ved, hvor ofte og hvor længe vi endnu kan glæde os sammen med den og dem, som vi nu holder særligt af eller bindes til med slægtsbånd.

Men det kan som bekendt gå således, at det gode kan blive det bedstes fjende, og det skulle nødigt ske med vor jul i år. — Hvad er da det bedste i julen?

Ja, jeg har i aften lige siddet og nynet på et vers, der er kendt af rigtig mange, og det har samlet mine tanker i sig og for mig og i aften udtrykt julens budskab på en gammel-ny måde. Det gamle kan jo blive nyt for os og dog bevare sit oprindelige præg.

Det er vers 2 i salme 93 i Den danske Salmebog:

Gud, vor Fader, gav i nåde
julenat
os en skat
herlig overmåde;
for at frelse os af nøden
steg herned
kærlighed,
stærkere end døden.

Denne nåde, denne frelse, denne kærlighed, lad os takke Gud for den og holde vel-signet jul i Jesu navn.

En hjertelig hilsen sendes gamle elever og venner fra min NNH-tid. - Min flok og jeg har det godt.

Laurits Kaag.

Vi trænger til en ny Grundtvig

Af A. C. Nielsen, Vinderup.

Jeg kunne ikke lade være, jeg ku' altså ikke, at læse Jeppe Aakjærs digt: „Lysglimt på min rude“ for en stor flok modne unge, samlet i bibliotekssalen i en af vore smukke, dyre sognegårde. — Digteren havde været syg til døden, lå længe på en københavnsk klinik, spørger så lysglimtet:

„Er det sandt, at landet
favnes nu af vår . . .?“

„Og min barndoms hede,
kom du den forbi?“

„Mødte du min hustru
i sit blomsterbed?“

Et digt, man aldrig glemmer, sjæl af min sjæl nu, skrevet med digterens hjerteblod.

Ja, men det var da godt, at disse unge fik det digt at høre. — Nå, De kan vel begribe, at jeg ikke kunne nøjes med at læse Aakjær-digte, når jeg skulle holde foredrag om moderne litteratur. — Det gjorde jeg altså heller ikke. Jeg kunne altså ikke lade være, ku' altså ikke, at læse „Lysglimt på min rude“ og så lige bagefter nogle moderne digte. — F. eks. Frank Jægers „Læredigt om gedeavl.“ Han bor ellers skønt, Frank Jæger, i Tranekær på Langeland, nær grevens høje, lyserøde slot.

„Geden er et venligtsindet husdyr.
Gir halvandet kilo mælk om dagen.
Blir den alt for oldingtræt og aflægs,
tar jeg ganske simpelt huden a-en.“

Nå, det får være, hvad det er, det kan måske læses én gang af børn og barnlige sjæle. Nogle moderne digte! F. eks. Klaus Rif-

bjergs: „Livet i badeværelset.“ - Klaus Rifbjerg har lige fået Aarestrup-medaljen, og som bekendt har kirkeministeren (husker De, hvem det er?) kaldt ham „vor tids Grundtvig.“ - Ja, ja, „vor tids Grundtvig.“

„Klynke og klage
nætter og dage
må hvem der vågner
på afgrundens rand.“

Nu kommer et vers af den nye Grundtvig, et vers af det udvalgte digt „Livet i badeværelset“:

„Mit univers ser jeg
fra en fordybning i væggen:
Forniklede rør, der rejser sig,
bøjede, snoede afløb,
hvide hospitalsagtige fliser
og bruserens flueøje,
hvorfra den milde forårsregn
trods alt falder . . .“

Ikke sandt, han har noget at sige folket, det danske folk. - Han har skrevet en masse digte, ganske uforståelige for både ham selv og eventuelle læsere. Han har i dette efterår udsendt en novellesamling, kaldet „Andre historier“, som har fået en hård medfart af kritikken. - Så siger nogle unge, at Rifbjergs roman „Den kroniske uskyld“, det er

en god bog. - Den handler om gymnasieungdom, om Helle, Tore og Janus. Helle og Tore går altid sammen, det skal være dem. Janus trasker med, han er også forelsket i Helle, men finder det helt i sin orden, at det skal være Helle og Tore. - De to skal forloves ved et studentergilde hos Helles mor. Jo, der var fest: fulde, vilde, skrigen-de, tovlige mennesker. Helles mor løber af med den pæne Tore, Helle skærer pulsåren over på sig selv. Tore bliver foreløbig sindsygt, og Janus står der stadig som et måbende spørgsmålstejn. Jo, den nye Grundtvig har sandelig noget at sige. Går det sådan til på gymnasierne? Er det en god bog? Så, Gud hjælpe os! -

Nej, den mand har ikke noget godt at sige os. Han er ikke kunstner, han laver bare kunster. Han skraber nedad og bagud som hønsene. - Men vi trænger til en ny Grundtvig, til et nyt digterkuld, et nyt indslag i dansk åndsliv, et nybrud. Vi trænger til digtere, der har ærbødighed for digterkaldet og har et budskab at bringe, et budskab, der kan løfte, berige, få noget til at gro. - Lysglimt på ruden, ja helt ind i sindet. Mennesker af i dag sidder midt i al deres velfærdssikkerhed og har udsigt til en grav, de er ene med døden, det hele er meningsløst som moderne digteres vers, deres tilværelse bliver så pyntet op med billig flitterstads, og de søger glemsel i nydelser. Det er tiden nu, da alle gode kræfter virker tilsammen, om noget skal reddes. Alle gode kræfter i hjem, skole, kirke, digtning, malerkunst, radio, fjernsyn, foreninger og institutioner m. m. skulle samvirke til det gode, trække i samme retning, gøre mennesker bedre, mere uegennyttige, bedre familiedlemmer, bedre samfundsborgere, bedre danske, bedre landsmænd, bedre kristne, dygtigere i deres virke osv. - Det er sandelig deprimerende, at radio og fjernsyn agiterer for andre rygevaner, for mindre brug af cigaretter, og så ser man et øjeblik efter i fjernsynet en præst, der tænder den ene cigaret ved den anden og fylder både askebæ-

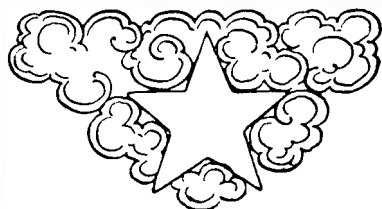
ger og bord med hel- eller halvrogede cigaretter. - Det er deprimerende i skuespil og film at høre om drinks og drinks, og så kan man i næste udsendelse høre om, hvad der kan gøres for alkoholikere. - Det er da så brandulogisk, så skørt. - I moderne noveller og romaner hører man om kæresteri og fuldskab og selvmord..

Når mennesker ikke har udsigt til andet end en grav, og denne ikke synes langt væk, så kommer angsten, forvirringen. En hel række forfattere har skrevet om angstmennesket og om livets meningsløshed. - I øjeblikket bygger man babelstårn, man taler om samarbejde, samhandel, men man kan jo ikke sammen. Gennem velfærdsstat og ensretning vil man skabe et jordisk paradys, det himmelske har man afskrevet. Ansvaret bliver taget fra den enkelte og lagt over på stat og institutioner. Ingen fattigdom, gode boliger, moderne bekvemmeligheder, mere oplysning, musik til arbejdet, bedre hygiejne, dygtigere læger, mere fritid, fjernsyn, rejser. Kan det blive bedre? - Nej - paradiset! Ja, men den grav! Ene med døden!

Mon der ikke igen kunne gå ånd i ord! Mon ikke Gud kunne kalde frem en ny Grundtvig, en ny Olfert Ricard, nye apostle, der kan forkynde det uden afkortning, at jul, det betyder, at Kristus, Guds søn, kom, han er verdens frelser og eneste håb, hans ord er stærkere, hans ord alene er stærkere end døden, der er solopgang bag gravene. Han giver mening i tilværelsen, uden ham er der kun tomhed og øde.

Vi ønsker kendte og ukendte venner af Nr. Nissum Høj- og Efterskole en velsignet jul.

Familien *A. C. Nielsen*, Vinderup.

På klem —
eller helt op?

December er en dejlig måned — trods mørke og muligvis snesjap. December er også en travl måned for nogle, ja, så travl, at de er trætte og segnefærdige til juleaften og kun ønsker, at julen var overstået.

Mon ikke vi ofte selv har en hel del af skylden for al denne travlhed?

Der er mange ting, der skal gøres, og der er endnu flere ting, som helst også skal nås. For mange bliver det trods alle forberedelser og anstrengelser ikke til mere, end at døren kommer på klem, det bliver ikke til rigtig jul.

Men det er måske vor egen skyld, fordi vi har os selv og vort eget som midtpunkt, og dette kan ikke afbødes med et bidrag til de fattiges jul og den slags. Det bringer kun døren på klem.

Døren skal helt op, vi skal helt ind til julens midtpunkt, hvis det skal blive rigtig jul for os. Jesus skal være midtpunktet i al vor juletravlhed, og det bliver Han kun ved, at vi midt i alle travle juleforberedelser tager os tid til - hver dag - at bede en bøn for os selv og vore og for hele festen. Vi må bede om, at vi i hjertet må få en glædelig jul i Jesu navn, og lad os nynne på verset:

*„Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundbed og nådebud.“*

Med dette en hilsen til alle bladets læsere med ønsket om en glædelig jul og et velsignet nytår!

Johanne Madsen, f. Dahl (54).

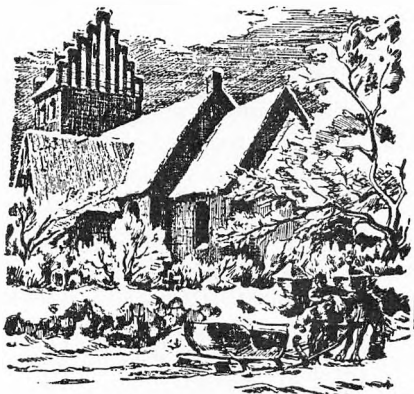
Lad bil og knallert stå — og gå

Under dette motto forsøger Dansk Idræts Forbund at få ganske almindelige mennesker ud i naturen. For at lokke lidt er der en fin sølvnål i tilgift for dem, der klarer strækningen indenfor en bestemt tidsfrist. Sølvnålen er formet som et ottetal, og nu har læserne vel allerede fundet ud af, at strækningen så må være 8 km. Løsningen er rigtig.

53 elever og lærere bestod prøven og har dermed erhvervet nålen.

Det var nu ikke sagen alene. I tilgift fik vi en god tur til Toftum Bjerge. Svømmeturen udsatte vi, til vandet bliver varmere.

Ths.

*Du, som freden mig forkynder,
du en frelser, jeg en synder,
du med amen, jeg med bøn,
du med nåden, jeg med skammen,
ak, hvor vi to passer sammen,
du Guds salvede, Guds Søn.*

Det er det fredens budskab, der også igen i denne jul skal lyde til os: „Eder er i dag en frelser født“. Måtte det fredens budskab også trænge ind i vore hjerter og bringe den bedste juleglæde til alle hjem.

Jensine Jensen.

H J E M M E F R A S K O L E N

Ja, humøret står bedre end for en måned siden. Det var ikke let at drive skolen med kun 2 piger, selv om vi havde en hel del anden hjælp. Men allerede den 16. novbr. fik vi en stor hjælp. Bodil Madsen, ung pige her i 61-62, kunne hjælpe os til jul. Det er nu ekstra rart at få piger, der hurtigt kan finde sig hjemme i skolens rytme. Inga Pedersen (62) kom og hjalp os i sin vinterferie, og midlertidig har vi nu Elly Tougaard, søster til Jens Evald (63-64). - Og så har vi fra 1. decbr. haft en ung pige fra Vinderup, søster til Jack Østergaard (63-64) og til Laust Østergaard (61-62). Vi har altså 4-5 piger nu, og fra 15. januar har vi 5. Vi siger tak til alle, der har hjulpet os, og tak til dem, der i øvrigt har tilbudt at hjælpe os. I kan tro, I har glædet os.

Vi har nok prøvet at mangle en pige, men vi har aldrig prøvet at stå med så lidt hjælp. Dog fik vi noget ud af disse 14 dage, for vi lærte at komme lidt lettere om ved et og andet. Vi får nu eftermiddagskaffe lige efter middagsmaden, og så er eftermiddagstimerne og aftenmaden rykket en halv time frem, så vi spiser til aften 17,30. Endvidere varter vi mandfolk selv op på skift, og 2 elever hjælper stadig til med opvasken. — Måske fortsætter vi sådan. Det er lettere at blive færdige alle sammen, hvis vi skal noget om aftenen, men de ældres middagssøvn er nu kort nok!

Der er kommet en højskoleelev mere, Tage Bech fra Bøvling, der var elev på efterskolen 58-59. Så nu er vi 24 i højskoleklassen og 34 i efterskoleklassen.

En del af eleverne har bil, og der er nogle, der siger, at vi nu har 12 biler på skolen. Hvis det er sandt, så kan vi selv klare vore små udflugter uden at leje vognmand. Til Harzen-turen, som startede den 8., har vi dog lejet busser. Nu håber vi, eleverne må få en lærerig og skøn tur. Der er meget

gammelt at mindes og meget nyt at se mellem Nr. Nissum og Harzen.

Selv om vi kun har holdt skole en god måned, har vi allerede haft 3 gæstetalere: Missionær Eie har fortalt om Santalmisionen, Tage Albertsen om opsparing, og kriminaloverbetjent Spanggaard om forsigtighed, der må udvises for at undgå ulykker og straf. Eleverne har selv underholdt en del, og en dag spadserede de næsten alle 8 km på ca. én time, og der blev vel nok taget mange gangnåle.

I elevavisen, „Det lumske øje“, står der noget om en, der blaffede, så han skulle have haft en usædvanlig fin tid. Men for det første ved man ikke, om „Det lumske øje“ er pålideligt, og for det andet fik blaffereren ingen nål. Der er uddelt 4 præmier for pæne værelser i november, og det kan være en glæde at give penge ud. Desværre er der også indgået lidt bøder, og det er kedelige penge at tage imod, især da skyld og uskyld let kan være tvivlsom, men det trøster os, at disse penge skal bruges til fremme af almenvellet. Det kan også siges nok så dagligdags: til et pøsegilde.

Lørdag den 19. skal vi i kirke, for da opfører seminariceleverne et kirkespil. Det opføres 3 gange, men de 2 gange er for seminariets egne folk. Den 21. skal vi selv have julefest, og den 22. begynder juleferien.

Der kommer af og til en forespørgsel eller en indmeldelse til sommerskolen 1965, men vi synes, det går lidt langsomt. Vil I alle hjælpe os med at få skolen fuld til sommer og fremover?

Vi er taknemlige for bidrag til byggesagen - meget taknemlige - men vi er dog mere taknemlige for nye elever. Og hvorfor ikke være helt ærlig: Vi ønsker helst begge dele. Mange elever og de bedst mulige forhold for disse elever. - Bed og arbejd!

Forreste række fra venstre: Bjarne Birkmose, Bonnet. Erling Nielsen, Timring. Villy Kristensen, Farre. Bjørn Quist Knudsen, Lyngby. Jens Chr. Leth Jensen, Tvis. Johannes Andersen, Hvilsom. Hans Oluf Just, Vium. Kent Hedegaard Christoffersen, Odby. Holger Klogborg Clemmensen, Trabjerg. Verner Hansen, Silkeborg. Henry Laustsen, Hvilsom. Svend Erik Skytte, Tvis. Søren Stokholm, Uglev.

2. række: Bodil Madsen. Ingrid Graversen. Kirsten Kristensen. A. Kristensen. Fru Kristensen. Fru Mogensen. Ths. Mogensen. Fru Svendsen. E. Svendsen. Fru Østerby. B. Østerby. Frk. Jeppesen. Ove Tjagvad Madsen.

3. række: Gunnar Mumm, Lomborg. Karl Verner Andersen, Barde. Jakob Hedegaard, Odby. Jens Jørg. Nielsen, Trandum. Julius Sandgreen, Egedesminde, Grønland. Hans Krongaard Kristensen, Mølby. Svend Erik Jørgensen, Ubby, Jerslev. Theodor Hedegaard, Elsted. Frode Møller, Vinderup. Jens Chr. Bækgaard, Vorgod. Poul Thinggaard Nielsen, Fjerritslev. Johannes Jensen, Vildbjerg. Mogens Dahl Jensen, Sønderhå. Preben Kielsgaard Nielsen, Kallerup. Frede Kristensen, Asp.

4. række: Karsten Kirkeby Andreasen, Simmelkjær. Thorkild Rasmussen, Demstrup. Niels Iver Jørgensen, Vorgod. Villy Graversen, Mejrup. Herluf Højgaard, Vandborg. Niels Kristian Jensen, Barslev. Thorkild Vestergaard, Elsted. Helge Lyskjær, Vinding. Enok Berthelsen, Sukkertoppen, Grønland. Erik Vestergaard Pedersen, Resen. Gudmund Bisgaard Larsen, Ljørring. Per Drejer, Ålestrup. Bent Jeppesen, Bovlstrup. Jan Pedersen, Mejlyb. Gunnar Korshøj, Vorgod.

5. række: Bent Skriver Kristoffersen, Fårvang. Oluf Dalgaard, Tvis. Hans Jørgen Dybdal Bendsen, Jørsby. Leif Kurt Jensen, Pederstrup. Hans Verner Friis, Hjarup. Bent Krog, Outrup. Arne Vinther, Enslev. Bent Jacobsen, Fjerritslev. Christian Rask, Thorning. Svend Bisgaard, Skinnerup. Poul Jensen, Næstved. Henning Nielsen, Sønderhå. Niels Jørgen Pedersen, Hvidbjerg.

Fraværende: Bjarne Tornby Andersen, Struer. Tage Bech, Bøvling.

I morges ved Amazonfloden

(Lohses forlag), der udkommer i disse dage,
bringer vi her et afsnit: En teknikerpave
på Castrocuba.

En dag er jeg på vej til en repræsentant for den nye overklasse på Cuba. Jeg skal møde en tekniker, nærmere betegnet en rumænsk tekniker, som er beskæftiget med at samle nogle af de maskiner, østlandene har forsynet Castrocuba med.

Rumæneren er blevet installeret i det tidligere diplomatkvarter i Habanas udkant, og turen derud finder sted i en taxa. Det er en Impala, et af disse forkromede voluminøse dollargrin, der er så almindelige overalt i Vestindien, og som indtil for fire år siden blev importeret i tusindtal til Cuba. - Nu, hvor det ikke længere er muligt at få selv de nødvendige reservedele, virker det tidligere vidunder en del derangeret. Da vognen var splinterny, trykkede man blot på en knap og fluks rullede vinduerne ned. Systemet fungerer ikke mere, chaufføren har i stedet ordnet sig med snoretrækkeri, som bringer tanken hen på en gammel hestedroske.

Undervejs standser Impala'en med små host; føreren bander: „Det er den dårlige russiske benzin,“ fortæller han. „De blander den op med alt muligt, og den ødelægger vognene i løbet af få år.“ Han vender sig om og griner til mig: „Vil De have noget imod at skubbe bag på, mens jeg giver gas, señor?“

Jeg går ud på gaden. Der ligger et grumset sort slam over kørebanen. Det er også et særkende for Habanas hovedgader i dag, og det siges at stamme fra bilernes udblæsning på grund af den elendige benzin. I samme øjeblik, jeg vil lægge kræfterne i, kommer et par uniformerede fløse med stenguns i hænderne løbende og peger med skyderen på chaufføren og mig. „Hvorfor gør De holdt?“ spørger den ene brøstigt.

„Så hold da mund med dine dumme spørgsmål,“ affærdiger chaufføren ham. „Kom hellere og skub bagpå!“

Da vi er kommet i gang igen med hjælp fra milittsoldaterne, som nu er yderst hjælpsomme, fortæller chaufføren, at årsagen til de bevæbnedes drenges mistro skyldes en nærliggende sydamerikansk legation, hvortil et halvt hundrede cubanere er flygtet i løbet af den sidste måneds tid. Alle folk i biler, der gør holdt i nærheden af ejendommen, må finde sig i militærkontrol.

„Men fremmede gesandtskabers exterritorialitet anerkender de revolutionære altså stadigvæk?“

„Jo tak, kammerat!“ Chaufføren fløjter sigende. „For den dag kan jo hurtigt komme, hvor Fidel selv bliver nødt til at køre sin Rolls Royce igennem hækken til en legation og bede om asyl.“

Den rumænske tekniker bor pænt. I dette kvarter ligger villaerne fornemt tilbagetrukket med smedejernsgitre for vinduer og døre, men de engang så velholdte græsplæner er nu oversået med ukrudtsplanter, og de veltrimmede palmetræer er i en sørgelig forfatning. Alle vegne flyder det med papir, og bunker af skrald ligger på fortovet og på havegangen op til huset, for der er ingen, som vil være skraldemand længere i det revolutionære Habana. — Mere end 50 pct. af samtlige villaer er beslaglagt af det nye regime, og i stedet for de rige familier, som boede her tidligere, er der flyttet en ny klasse ind, de leninistiske stipendiater, af andre kaldt den politiske dagdriverbande.

Lenin-disciplene er mellem 16 og 25 år gamle, og sammen med de udenl. teknikere udgør de Castrocubas nye overklasse. Der siges at være mere end 60.000 af dem alene i Habana, og der er næppe mange af dem, som nogensinde har turdet drømme om at få det så godt, som de har det i øjeblikket. Selv om de fleste er cubanere, stammer de fra alle dele af Latinamerika, for de betragtes som den „latinamerikanske befrielseshærs avantgarde“. De revolutionære tror fuldt og fast på, at Habanas gamle slagord: „Nøglen til Latinamerika“ skal få gyldighed igen; herfra vil en kommunistisk bevægelse brede sig ud over resten af verdensdelen. Det er brohovedet for den leninistiske verdensanskuelse i den ny verden.

De er ordentlig kommet på den grønne gren, for ingen spørger dem om adgangseksaminer, hvis de blot kan læse og skrive en smule og har den rette tro. De melder sig til undervisningsministeriet, modtager 700 kr. om måneden, får anvist en bolig og tager imod et rabatkort til visse kantiner. Dermed er deres lykke gjort. Den tidligere fårehyrde Martinez har pludselig fået penge på lommen og finder sig selv installeret i

et tidligere millionærpalads' bibliotek. Han har hidtil kun tjent et lille hundrede kr. om måneden og sovet ude på marken blandt dyrene. Nu har han syv gange så meget i løn blot for at læse i bøger om en mand, som hedder Lenin. Det er det rene paradys. Ja, det er så godt, at det ikke kan være sandt, så der er vel ikke noget at sige til, at han vil nyde de gode dage i fuldt mål med at spille plader og danse med kvindelige medstuderende leninister.

Cubas virkelige terror er blevet de skrattende pladespillere. På vej op til teknikeren, der bebør en fyrstesuite på første sal, må jeg først gennem en hall, hvor et hold leninister af begge køn danser cha-cha-cha, og det går ikke stille af. De synger alle med på omkvædet, og de er alle jublende glade. Der er ingen bohave tilbage i hallen. Pladespilleren står midt på gulvet med en lang ledning hen til den elektriske kontakt. I et hjørne er der rester fra et måltid, bananskræller og gammelt vat. Løberen er forlængst fjernet fra trappen, cigaretskod ligger spredt ud over gulvene, og overalt flyder det med bøger og kollegiehefter. Med kun én udsmykning har revolutionen bidraget: et mandshøjt portræt af Fidel Castro, tegnet i grelle farver med en amatørs entusiasme. Den ene kind er dobbelt så stor som den anden, skægget ligner en puddelhunds manke, og folkeheltens højre knyttede hånd er blevet tomatrød. Billedet er blevet slået skævt på væggen af de dansende, sikkert ikke med vilje, men livsglæden er simpelthen så brusende, at den ikke har formået at tage hensyn på sin vej. Nu virker Big Brother lidt besynderlig, hvor han i sin skæve tilstand ser ud over sine fornøjede medkæmpere.

Det er umuligt at høre, hvad der bliver sagt, det er umuligt at gøre sig forståelig i dette glade, støjende inferno. Ingen synes at undre sig over, at jeg befinder mig i hallen, flere vinker til mig, en ung neger peger på et billede af Lenin uden på en bog og griner bredt. Jeg åbner et par døre på første sal for at finde frem til teknikeren. Den ene fører ind til et malproport toilettrum, hvor vandsystemet ikke længere virker, og hvor vaskekummen er optaget af et par patronbælter; den næste skaffer adgang til nye værelser, hvor andre medlemmer af den politiske dagdriverbande også holder bal, blot med den forskel, at her er det merenke-rytmer i stedet for cha-cha-cha, som kvæler enhver form for samtale.

Omsider finder jeg dog den rumænske teknikers lejlighed. Et lille visitkort på en enorm egetræsdoor fortæller, hvor han bor. Der er ingen ringeklokke, og da døren er låst, banker jeg med knyttede næver på den. En nydelig ung pige lukker op. Jeg spørger, om señor T. fra Buka-

rest er til stede. Hun nikker og gør tegn til, at jeg skal følge efter.

Det er som at komme til en anden verden. Her er bløde tæpper på gulvene, pragtfulde møbler i Chippendale-stil, kølige gardiner, fine malerier på væggene. Vi går gennem flere værelser og når ud på en overdækket veranda. Det er i virkeligheden en lille patio. Et springvand plasker muntert i en fontæne, de røde bougainviller kranser udsigten over den store parklignende have under os, hvor palmetræerne rasler i den varme brise. „Vær så venlig at tage plads,“ siger den unge pige med et stille smil, „så kommer Herren om et øjeblik.“

Indtil for 12 måneder siden boede en velhavende købmand i denne villa. Han ejede et stort varehus med over 200 ansatte; - måske var det en fabrik - det har jeg ikke kunnet få opklaret. En morgen meddelte personaleforeningens formand ham, at virksomheden skulle nationaliseres: „Vi vil forære revolutionen den,“ sagde han. Fjorten dage efter overtog staten hele herligheden og gav ham en symbolsk affindelsesum. Nøjagtig 18 dage senere bragte postbudet ham en kortfattet skrivelse, hvoraf det fremgik, at han havde at rømme sit hjem inden en måned, fordi villan skulle anvendes til „folkeopdragende formål for leninistisk studerende.“ — Brevet sluttede med at påpege, at det ikke var ham tilladt at medtage andet end familiens personligste ejendele. Vi vil sejre! Uden en øre i lommen udvandrede han til Miami, og de leninstuderende rykkede ind i den gamle patriciervilla, som havde været i slægtens eje igennem tre generationer.

Denne del af huset blev holdt i beredskab til en højtstående dignitar og fik derfor lov til at stå nogenlunde urørt, indtil den indflydelsesrige tekniker, kammerat T. fra Bukarest flyttede ind med hele sin bagage, en vadsæk og en papkuffert. Der er et par lyse pletter på tapetet; jeg går ud fra, at der muligvis har været ophængt ahnebilleder her, og at købmanden har taget dem med sig i landflygtigheden. I stedet har rumæneren sat politiske portrætter op efter de forhåndenværende søms princip — over teaktræskrivebordet pranger således et bombastisk fotografi af Gheorge Gheorghiu-Dej, det rumænske kommunistpartis førstesekretær. Kammerat Gheorghiu-Dej smiler lidt genert, og det passer udmærket til situationen.

En dør i baggrunden går op, og kammerat T. kommer mig imøde over de bløde tæpper. Der er noget rask og stædigt over hans gang, som om han for hvert skridt ville sige: „Jeg er den nye tids mand, ingen kan standse mig.“ Denne leninistiske conquistador er en lille, firkantet

mand, men hans ringe højde til trods virker han bydende, en mand, der er vant til at blive adlydt. En svag parfume ombølger ham. Han giver hånd, om håndledet dingler en lænke af guld. Måske hviler mit blik en brøkdelt af et sekund længere end beregnet ved denne lænke, for hr. T. siger lidt undskyldende: „Guld er jo så billigt her i landet, min herre!“

Vi taler tysk sammen, og der er ikke noget revolutionært kammerateri mellem os. Jeg skal ikke glemme, at foran mig har jeg en tekniker-pave, en af de meget få teknikere, som findes på Cuba. Han omgiver sig med et hof, han lever et liv i luksus, han er det forbillede, som de unge revolutionære stiller op. På Cuba i dag snobbes der mere for ham og hans tekniker-kolleger end for selv den mægtigste overlæge i vort skandinaviske samfund. — Når en ung mand drømmer om at blive noget stort på Castrocuba, vil han ikke være revolutionshelt (det rangerer noget hen i retning af højskoleforstander hos os); læge eller sagfører virker heller ikke nær så tiltrækkende som det magiske ord tekniker. En tekniker er sin egen herre, en tekniker får en stor lejlighed, tjenerskab, en god løn — og så er han uundværlig!

Hr. T. har rigtig skotsk whisky og amerikanske cigaretter, og vi bliver temmelig gode venner. Han taler frit fra leverer og lægger ikke skjul på en vis foragt for cubanerne. De er efter hans mening, alt for støjende, og så har de ingen socialistisk tankegang. Særlig det sidste bliver han ved med at komme tilbage til på sine runder over købmandens tæppebelagte gulve.

„Er Habana så stadig nøglen til Latinamerika?“

„Hvis De dermed antyder, at resten af Mellemamerika og hele Sydamerika skulle kunne vindes for kommunismen fra Cuba, må jeg på det bestemteste sige nej. Militært vil det aldrig kunne lade sig gøre på grund af USA's nærhed. Men vigtigere er det, set fra mit synspunkt, at den form for kommunisme, som i øjeblikket findes på Cuba, intet som helst har med Lenins lære at gøre. Fidelisme kender ikke til disciplin, og jeg tror aldrig, det cubanske folk bliver kommunister.“

☆

Bogen er et pragtværk på 392 sider med mange farvede billeder. Den koster heftet 49,00 kr. og indb. 65,00 kr. Er man læsevant, og har man tid, kan man lære en hel del af bogen, der foruden sit spændingsmættede fortællestof også giver mange historiske og geografiske oplysninger.

Den nye byggesag

Overskud fra „Rouladen“ 1947	28 kr.
J. P. Væggemose, Sinding	35 kr.
Anna Thise, Fuur	25 kr.
„Fradrag på selvangivelsen“	1000 kr.

For ialt 1088 kr.

meddeles med hjertelig tak kvittering. Tidligere indkom 37.783 kr. Ialt 38.871 kr.

Husk på, at vi indtil nytårsaften har ret til at modtage gaver, der mod vor kvittering kan fradrages på giverens selvangivelsesblanket.

✱ Højskolepost

I bladet for november

var et digt af Chr. Richardt, og den ene linje, som er skyld i, at digtet kom i bladet, står sidst i det tredjesidste vers. NB.

Julebøger fra Lohses forlag.

Julestjernen, red. af Ernst Fr. Hansen. 40 store sider med godt stof. 7 kr.

Hjemmenes Julebog, red. af Harald P. Madсен. 104 sider med mange gode fortællinger m. m. 5,75 kr.

Børnenes Julebog, red. af E. Christophersen. 96 sider med fortællinger og anden underholdning for små og store børn 4 kr.

Vore møder.

- 27/12. Resen ved Strucr. Østerby.
- 28/12. Ryde. Østerby.
- 28/12. Fabjerg. Svendsen.
- 28/12. Lemvig. A. Kr.
- 29/12. Vejrumbro. A. Kr.
- 29/12. Thorning. Ths. M.
- 2/1. Donslund. Ths. M.
- 6/1. Humlum Strand. Ths. M.
- 13/1. Naur. Ths. M.
- 16/1. Lemvig, vinterlejr. Ths. M.
- 24/1. Sdr. Vium. Ths. M.

Indre Missions højskolekreds for Fyn

indbyder herved til møde med generalforsamling fredag den 15. januar 1965 kl. 20,15 på KFUM, Skibhusvej 142, Odense.

Foruden generalforsamling bliver der kaffe-
bord samt tale og afslutning ved højskolelærer
N. Thing, Tommerup.

Notér venligst dagen, det bliver ikke bekendt-
gjort på anden måde. - Vi venter god repræsen-
tation fra alle skoler.

P. u. v. *Ernst Madsen.*

Højskoleaften i Hobro

lørdag den 9. januar kl. 20 i Ungdomsborgen,
Lillegade 7. Taler: Lærer Lindskov Rasmussen,
Løgumkloster Bibelskole. Emne: „Borger i to
riger.“ - Billetter fås ved indgangen og koster
iberegnet kaffe 3 kr.

Alle unge og ældre er velkommen.

Kom selv og tag en kammerat med.

På KFUM og K's vegne
Leif Hansen.

Indre Missions højskolekreds i Aarhus

har møde i „Carmel“ tirsdag den 12. januar kl.
20. Taler: Forstander Møller Pedersen, Blid-
strup Ungdomsskole. Carmel-koret synger. Efter
mødet er der frit samvær med kaffe. - Alle er
altid velkomne i „Carmel“. *Udvalget.*

Østvendssyssel højskolekreds.

har møde i Hjallerup missionshus lørdag d. 16.
januar kl. 20. Taler: Forstander H. C. Pedersen,
Borremose ungdomsskole. Emne: „Tiden og ver-
den er Guds.“ - Billetter fås ved indgangen og
koster med kaffe 2 kr. - uden kaffe 1 kr.

Alle unge og ældre er velkomne.

P. u. v. *Tage Sanden.*

Vandremappernes besøg.

- „Vintergækken“ 27/28 d. 11. november.
- „Venskabsringen“ 63/64 d. 25. november.
- „Den gyldne ring“ 1952 d. 2. december
- „Solstrålen I“ 1956 d. 3. decbr.
- „Tyrkerduen B“ 1961 d. 4. decbr.

Til lykkel!

Frk. Marga Christensen, Agerskov, og hr.
Gustav Nielsen (51-52) vieses d. 28. novbr. i
Agerskov kirke. Bopæl: Østergård, Birkmose,
Timring pr. Vildbjerg.

Lørdag d. 12. novbr. vieses i Tapdrup kirke
frk. Bente Christensen (1958) og hr. Jørgen
Nielsen. Bopæl: Hvam pr. Kjellerup.

Søndag d. 22. novbr. vieses i Hygum kirke frk.
Ester Nørby (57) til Christian Futtrup Sørensen,
Gudum.

Lørdag d. 12. decbr. vieses i Dejbjerg kirke frk.
Grethe Heldgaard (62) og hr. Chr. Rasmussen (57/58)
Foersom, Tarm.

Lørdag d. 16. jan. 1965 vies i Gedsted kirke ser-
vitrice Lilly Dal Larsen (57), Gedsted, og malersvend
Jørgen Ditlevsen, Viborg.

Adr. på bryllupsdagen: Svendsgård, Gedsted Mk.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1964 Frk. Inge Krogh Larsen, „Fasmalie“,
Hjortdal, Fjerritslev — samme, Jyllands-
gade 46, Skørping.
- 1963 Frk. Anni H. Videbæk, Missionshotellet,
Skjern — samme, De gamles Hjem,
Aulum.
- 1962 Frk. Birgit Kreilgaard, Dannebrogsgade
29, 2. sal, Odense — samme, Enggade 6,
stuen, over gården, Odense.
- 1962 Frk. Grethe Kristensen, Brohus, Ljønning,
Aulum — samme, Søvejen 40 b, Lemvig.
- 1962 Frk. Rosa Henriksen, Nygård, Harring,
Hørdum — samme, adr. landsretssagf.
Poulsen, Vestergade 2, Thisted.
- 1962 Fru Birgit Christensen, H. udv. H.,
Haslev — samme, KFUM's soldaterhjem,
Skrydstrup, Vojens.
- 1961 Frk. Martha Nielsen, Pårup, Engesvang.
— Fru Martha Klak, Vinderslev,
Kjellerup.
- 1961 Frk. Elin Præstholt, Vestertoft, Vind,
Holstebro — samme, Gribsholt,
Hillerød.
- 1960 Faglærerinde frk. Grethe Kallestrup,
Mødre- og spædbørnshjemmet, Østrup-
lund, Otterup — samme, Sanderumhus,
Anne-Marie Allé 36, Fruens Bøge.
- 1959 Frk. Anna Reinholdt, Østerbrogade 29,
Kolding. — Fru Anna Reinholdt Johan-
sen, Kirkevænget 5, Erritsø.
- 1959 Frk. Else Marie Christensen, Jagtvej 3,
Thyborøn By. — Fru Else Marie Nielsen,
Vesterhavsgade 121, Thyborøn.
- 1959 Frk. Birte Thomsen, „Bakken“, St. Re-
strup, Sønderholm. — Fru Birte Hansen,
Solhjem, Suldrup.
- 1959 Frk. Inger J. Gramstrup, Vestervigvej 12,
Bedsted, Thy — samme, Morup Mølle,
Bedsted, Thy.
- 1958 Frk. Bente Christensen, Tapdrup, Vi-
borg. — Fru Bente Nielsen, Hvam,
Kjellerup.

- 1957 Frk. Anna Skov, De gamles Hjem, Nr. Nissum pr. Lemvig — samme, „Hvilehjemmet“, Sædding, Esbjerg.
- 1957 Frk. Birgit Langergaard, Struervej 64, Holstebro — samme, „St. Hedegård“, Resen, Struer.
- 1957 Fru Julia Nielsen, Højdalar, Thorshavn, Færøerne — samme, Bodanes, Thorshavn, Færøerne.
- 1957 Fru Irena Weihe, Krossgata, Thorshavn, Færøerne — samme, Geilatun 2, Thorshavn, Færøerne.
- 1957 Sygeplejeelev frk. Metha Pedersen, Sygehuset, Skive. — Fru Metha Rahbek, Ryssensten, Bøvlingbjerg.
- 1956 Fru Ellen Rasmussen, Sdr. Dalby, Hjerm — samme, Strandvejen 57, Struer.
- 1955 Frk. Anna Sofie Skov, Ringstedvej 10, Herning — samme, Paghs Allé 23, Herning.
- 1955 Fru Anna Ringgaard, Egebjerg, Vinderup — samme, Hegsgård, Hostrup, Haderup pr. Skive.
- 1955 Frk. Anna Madsen, KFUM, Klostergade 37, Aarhus C. — samme, adr. tømrerm. Villy Laursen, Thorsager, Rønde.
- 1953 Frk. Anna Bojsen, Dahlgård, Ølby, Struer — samme, Linde, Bur.
- 1953 Fru Johanne Gregersen, Lille Hillerslev, Hillerslev, Thisted — samme, Lille Hillerslev, Kåstrup pr. Thisted.
- 1938 Fru Maja Christensen, Nygade 43, 1. sal, Padborg — samme, Møllegade 8, 1. sal, Padborg.

Vinterskolen:

- 63-64 Jørgen Markussen, Øster Hauge, Hammerum — samme, Simmelkjær, Sunds.
- 63-64 Gunnar Bojsen, Højbjerg, Gudum Vest, Lemvig — samme, Bandsby, Holmsland, Ringkøbing.
- 62-63 Peder Rasmussen, „Hjortsballe“, Timring, Vildbjerg — samme, „Råbjerg“, Haunstrup, Herning.
- 62-63 Tage Jensen, Towce Green Lane, Dortmund, Kent, England — samme, Hyldegård, Kongsted, Dianalund.
- 62-63 Orla Weisbjerg, Pasgård, Hygum, Klinkby — samme, Søndergård, Villerup, Bedsted, Thy.
- 62-63 Jens Bennelsen, Agersiggård, Assing, Kibæk — samme, Hedegård, Kibæk.
- 62-63 Johannes Andersen, St. Krogsgård, Gudum Vest pr. Lemvig — samme, adr. Aage Andersen, Lindevang, Spentrup.
- 62-63 Bent Christoffersen, Dalgas Avenue 52, Aarhus C. — samme, Ø. A. „Østergård“, Mern.
- 62-63 Niels Jørn Christensen, Gammelgård, Vorgod, Herning — samme, adr. K. Christensen, Østermark, Sunds.
- 61-62 Bjarne Pedersen, Grøngård, Lemtorp, Lemvig — samme, Gl. Roesgård, Rom, Lemvig.
- 61-62 Kristian V. Jensen, Rydhave avlsgård, Vinderup — samme, adr. gdr. Bech, Nr. Felding, Holstebro.
- 60-61 Bent Nyrup Nielsen, Seminariet, Nissum Seminarieby pr. Lemvig — samme, adr. fru Kielsholm, Seminarievej, Korinth, Lemvig.
- 60-61 Tage Nielsen, Meldgård, Fiskbæk, Løgstrup — samme, „Vestergård“, Lysgård, Skelhøje.
- 60-61 Erik Hansen, Brændgård, Herning — samme, Barde, Herning.
- 59-60 MG. 591658 Mikkelsen, 1/1 Prinsens Livregiment, kasernen, Viborg. — Peder Damtoft Mikkelsen, Skovlund, Vinderup.
- 58-59 Jens Møller Nielsen, Nørgårds højskole, Hadsten — samme, Hadsten højskole, Hadsten.
- 58-59 Ejgil Clausen, Johannesmark, Ulstrup — samme, „Amandalund“, Lombjerge, Ringe.
- 58-59 Karl Forsberg Nielsen, Holmsgård, Gjerlev J. — samme, Tommerup højskole, Knarreborg.
- 58-59 Hans Jørgen Ringgaard, Egebjerg, Vinderup — samme, Hegsgård, Høstrup, Haderup pr. Skive.
- 57-58 Niels Chr. Rasmussen, adr. Ejn. Schmidt, Ølstrup, Ringkøbing — samme, Foersom, Tarm.
- 55-56 Bent Præstholm, Ellenshøj, Timring, Vildbjerg — samme, Aldershøje, Nr. Felding, Holstebro.
- 54-55 Bent Plougmann Nielsen, adr. Jørgen Gamborg Nielsen, Skyttegården, København, Skodborg — samme, Svendstrup, Vinderup.
- 53-54 Chr. B. Steffensen, Bredgade 51, Hurup, Thy — samme, Boyestræde 8, Fåborg.
- 51-52 Knud Underbjerg, Nissum Seminarieby, Lemvig — samme, Astrup pr. Skjern.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BOKTRYKKERI - STRUER 15260